

- 4) czy art. 3 ust. 1, art. 6 ust. i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG należy interpretować w ten sposób, że w razie zawarcia tej samej umowy przez kilku konsumentów z jednym przedsiębiorcą możliwe jest uznanie, że te same warunki umowne są wobec pierwszego konsumenta nieuczciwe, a wobec drugiego uczciwe, a jeżeli tak, to czy konsekwencją tego może być, że umowa okaże się wobec pierwszego konsumenta nieważna, zaś wobec drugiego konsumenta umowa będzie ważna i tym samym będą go obciążać wszystkie obowiązki wynikające z niej?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-188/21, Jörg Lück/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 1 marca 2022 r.

(Sprawa C-145/22 P)

(2022/C 294/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Jörg Lück (przedstawiciel: L. Becker, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, R.H. Investment UG

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) postanowił odmówić przyjęcia odwołania do rozpoznania i zobowiązał stronę je wnoszącą do poniesienia własnych kosztów postępowania.

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-684/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 2 marca 2022 r. przez Legero Schuhfabrik GmbH

(Sprawa C-152/22 P)

(2022/C 294/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Legero Schuhfabrik GmbH (przedstawiciel: M. Gail, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Rieker Schuh AG

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2022 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 23 lutego 2022 r. w sprawie T-636/19, Chemours Netherlands/ECHA, wniesione w dniu 3 maja 2022 r. przez Chemours Netherlands BV

(Sprawa C-293/22 P)

(2022/C 294/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chemours Netherlands BV (przedstawiciel: R. Cana, H. Widemann i Z. Romata, avocats)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), Królestwo Niderlandów, ClientEarth, ClientEarth AISBL, CHEM Trust Europe eV

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji (¹);
- tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie zgłoszonego przez wnoszącego odwołanie żądania stwierdzenia nieważności;
- obciążenie ECHA kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami poniesionymi przed Sądem i kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty.

- A. Sąd naruszył prawo i popełnił błędy w ocenie oraz naruszył art. 57 lit. f) REACH i dokonał jego błędnej wykładni poprzez stwierdzenie, że ECHA nie popełniła oczywistego błędu, gdy uznała, że zostały wykazane poważne skutki dla zdrowia ludzkiego dające powody do równoważnych obaw.

W szczególności a) Sąd popełnił błąd w ocenie, naruszył art. 57 lit. f) REACH i dokonał jego błędnej wykładni poprzez orzeczenie, że ECHA mogła uznać, iż skutki, w odniesieniu do których wyraźnie stwierdzono, że nie stanowią „podstawy” spornej decyzji, mogą jednak przyczynić się do wykazania „równoważnych obaw”; b) Sąd popełnił błąd w ocenie, naruszył art. 57 lit. f) REACH i dokonał jego błędnej wykładni poprzez stwierdzenie, że ECHA wykazała, że toksyczność rozwojowa i skutki toksyczności dawki powtórzonej są „równoważnymi obawami”; oraz c) Sąd popełnił błąd w ocenie, naruszył art. 57 lit. f) REACH i dokonał jego błędnej wykładni poprzez uznanie za zgodną z prawem decyzji ECHA (i) o zastosowaniu względów opartych na wadze dowodów do indywidualnych skutków dla zdrowia ludzkiego i (ii) o zbadaniu skutków dla zdrowia i środowiska w sposób łączny.

- B. Sąd popełnił błąd w ocenie, naruszył art. 57 lit. f) REACH i dokonał jego błędnej wykładni poprzez orzeczenie, że ECHA nie popełniła oczywistego błędu, uznając, iż zostały wykazane poważne skutki dla środowiska równoważnych obaw.

W szczególności a) Sąd popełnił błąd w ocenie i dokonał błędnej wykładni art. 57 lit. f) REACH umożliwiając ECHA na wykazanie poważnych skutków dla środowiska poprzez oparcie się na danych o toksyczności dla zdrowia ludzkiego oraz b) Sąd popełnił błąd w ocenie i dokonał błędnej wykładni art. 57 lit. f) REACH poprzez nieuznanie braku bioakumulacji za istotny element, który powinien zostać uwzględniony przez ECHA w dokonywanej przez nią ocenie w szczególnych okolicznościach niniejszej sprawy.

- C. Sąd naruszył ogólną zasadę doskonałości naukowej wynikającą z prawa Unii i uchybił kryterium kontroli.

Sąd doszedł do wniosków dotyczących nieodwracalnych skutków działania substancji i dokonał oceny badań naukowych z naruszeniem ogólnej zasady doskonałości naukowej wynikającej z prawa Unii oraz z naruszeniem kryterium kontroli.

(¹) Decyzja ECHA ED/71/2019 z dnia 4 lipca 2019 r., która weszła w życie w dniu 16 lipca 2019 r. w zakresie, w jakim umieszcza kwas propanowy 2,3,3,3-tetrafluoro-2-(heptafluoropropoxy), jego sole i halogenki acylowe (a także ich izomery i ich kombinacje) na liście substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).